

bejde og de Penge, som ofres paa den. Der er den store Mangel ved de tekniske Skoler og Handelsskolerne, at deres Undervisning for det meste foregaar om Aftenen, saaledes at Eleverne møder frem trætte efter Dagens Gerning og ikke er oplagte til at sætte sig hen paa en Skolebænk og med Energi tilegne sig Kundskaber. Lad os tænke os, hvorledes Livet former sig for unge Mennesker f. Eks. i Industriens Tjeneste. De møder ofte paa deres Arbejde Kl. 6. Hvis de har et Stykke Vej til Arbejdsstedet, vil det sige, at de maa op Kl. 5. Derefter tilbringer de hele Dagen i et Værksted eller i et Fabrikslokale, ofte ved et trættende og sløvende Arbejde. Kl. 6 Aften faar de fri. Saa maa de styrte hjem for at vaske sig, klæde sig om, spise og naa hen paa den tekniske Skole Kl. 7½ eller 8, og der tilbringer de saa 2 Timer paa Skolebænken. Det bliver en Arbejdsdag saa lang, som ingen af os ældre kan byde sig selv, og ingen kan forlange, at de unge Mennesker, som skal have Undervisning under saadanne Forhold, virkelig faar et Udbytte, der staar i Forhold til det Arbejde og de Penge, som anvendes derpaa. Derfor synes jeg, en af de første Betingelser, der skal stilles til en Ungdomsskole, er, at den skal have Dagundervisning. Undervisningen maa afsluttes inden Kl. 7 Eftermiddag. Alle Vegne, hvor man er gaaet bort fra Aftenundervisning over til Dagundervisning, har det vist sig, at det har været ligesom en hel Revolution paa dette Omraade. Medens Eleverne tidligere mødte trætte, træge og uoplagte, møder de frem med Lyst og Glæde, naar Undervisningen kommer til at foregaa om Dagen, og hvad der gælder Eleverne, gælder i lige Maade Lærerne. Har en Lærer været beskæftiget Dagen igennem med Undervisningsarbejde i Børneskolen eller andetsteds, er han heller ikke saa frisk og oplagt, som han bør være for at kunne lede en saadan Undervisning.

Vi har tænkt, at Undervisningstimerne Antal skulde være mindst 200 aarlig. Jeg har tænkt mig, at Undervisningstimerne Tal pr. Uge kunde være 6. Hvis vi saa siger, at der bliver undervist i 33 Uger i Aarets Løb, naar vi til Tallet 200. Det vil ses, at der saaledes bliver 19 Uger, i hvilke Skolen kan have Ferie. Man kan

paa den Maade indrette Undervisningen efter det praktiske Livs Arbejde. Ude paa Landet vil det være rimeligt, at man i den travle Foraars-tid, i Høsttiden og den travle Tid om Efteraaret lader Ungdomsskolen have fri og lader Undervisningen foregaa paa andre Tider, hvor man ikke er saa stærkt optaget af det daglige Arbejde. Kunde der blive givet 200 Timer om Aaret, vilde det være et meget betydeligt Fremskridt. I det hele mener jeg, at Ungdomsskolen skal indrettes saaledes, at Livets praktiske Arbejde kan komme til at gaa jævnsides med Undervisningen. Ungdomsskolen maa ikke genere eller hindre det praktiske Arbejde, men bør tværtimod virke fremmende og støttende paa det, som Eleven har valgt som sit Livskald.

Med Hensyn til de Fag, hvori der skulde undervises i Ungdomsskolen, nævner Lovforslaget først Grundfagene Dansk, Regning og Skrivning. Det er jo de Fag, det er vigtigst for os alle at faa lært godt. Jeg mener, at Undervisningen i Modersmaalet maa sættes paa en fremskudt Plads. At kunne læse, skrive og tale sit Modersmaal smukt og korrekt er en Opgave, som meget faa Mennesker naar frem til, men vi skulde alle stræbe at naa saa langt hen imod den som vel muligt. Vi kan se, at for enhver, som skal gøre sig gældende ved at faa betroet Tillidshverv af sine Medborgere, vil det være en meget følelig Mangel, hvis han ikke er naaet saa langt. Han vil tidt komme i en meget pinlig Forlegenhed. Der er mange baade Mænd og Kvinder, der paa Grund af deres Karakter og Evner kunde fortjene at komme frem paa Tillidsposter, men som maa holde sig tilbage, bl. a. fordi de ikke kan deres Modersmaal. Modersmaalet skal staa paa en fremskudt Plads i den danske Ungdomsskole. Ved Siden deraf kunde jeg tænke mig Undervisning i dansk Litteratur, at man lærte de unge at kende vore Forfattere. Jeg kunde tænke mig, at en Lærer i Ungdomsskolen en Dag vilde læse et Stykke op, og nu skal jeg nævne et Navn, som vi alle agter og ærer højt, det er Steen Steensen Blichers. Der er faa Mænd, der har kunnet skrive vort Modersmaal saa smukt og dog saa jævnt og sim-